

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

1 Meddelelser

Europa-Parlamentet

Besvarede skriftlige forespørgsler:

nr. 1321/82 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Den generelle præferenceordning	1
nr. 1609/82 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Anvendelse af den kvotabestemte del af midlerne i Den europæiske Fond for Regionaludvikling i Storbritannien	1
nr. 1632/82 af Allan Rogers til Kommissionen Om: Kulforsyninger	2
nr. 1742/82 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Forbundsrepublikken Tysklands Bundesgesundheitsamt	3
nr. 1796/82 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Foranstaltninger til fordel for nomader	3
nr. 1811/82 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Den monetære union	4
nr. 1887/82 af Reinhold Bocklet til Kommissionen Om: Europ-klassificeringsskema	4
nr. 1900/82 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Forskning og udvikling i den keramiske sektor	5
nr. 1913/82 af Richie Ryan til Kommissionen Om: Betaling af ydelser fra Socialfonden i byen og grevskabet Dublin	5
nr. 1927/82 af Gérard Fuchs til Kommissionen Om: Den europæiske Udviklingsfond	6

Indhold (fortsat)

nr. 1935/82 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Stålproduktionskvoter for første kvartal 1983	6
nr. 1937/82 af Roger-Gérard Schwartzberg til Kommissionen Om: Bekæmpelse af »vinviklere«	7
nr. 1943/82 af Mario Zagari og Gaetano Arfe' til Kommissionen Om: Situationen i Marche	7
nr. 1946/82 af James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Inflation	8
nr. 1947/82 af Mechthild von Alemann til Kommissionen Om: Snævrere forbindelser mellem befolkningerne i grænseegne og mellem grænseregioner	8
nr. 1957/82 af John Purvis til Kommissionen Om: Forholdet mellem omkostningerne for medicin til dyr	9
nr. 1963/82 af sir Fred Warner til Kommissionen Om: Fællesskabsnorm for CB-brugere	9
nr. 1966/82 af Protogene Veronesi til Kommissionen Om: Det fælles forskningscenter i Ispra — forbindelserne med Europa-Parlamentet	10
nr. 1967/82 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Forebyggelse af Cooley-syge eller middelhavsanæmi	11
nr. 1970/82 af Yves Galland til Rådet Om: PLO og anerkendelse af Israel	11
nr. 1973/82 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Indrejsekort	12
nr. 1987/82 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Samarbejde med Zaire	12
nr. 1995/82 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Kommissionens personale	13
nr. 1996/82 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Støtte til landbrugerne i De forenede Stater	13
nr. 2024/82 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Beskæftigelse i servicesektoren	14
nr. 2026/82 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fransk statsstøtte til fiskerierhvervet	14
nr. 2027/82 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte inden for tropemedicin	15
nr. 2033/82 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Kampen mod narkotika	15
nr. 2057/82 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Lån under det nye fællesskabsinstrument	16

Indhold (fortsat)

nr. 2061/82 af Yvonne Théobald-Paoli til Kommissionen Om: Opførelse af verdens største tidevandskraftværk i USSR, sammenligning med den fungerende franske model	17
nr. 2083/82 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Moms	18
nr. 2099/82 af Rolf Linkohr til Kommissionen Om: EF-støtte til mælkeproducentsammenslutninger	18
nr. 2102/82 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Afskaffelse af retten for enker efter belgiske tjenestemænd til samtidig at få udbetalt pension og efterladtepension	18
nr. 2106/82 af Anne-Marie Lizin til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Den belgiske ambassadør Taelmans' udtalelser i Moskva	18
nr. 2111/82 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Konkurrence på lufttransportområdet	19
nr. 2121/82 af Leonidas Kyrkos til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Sørøveri på fællesskabsplan ved Nigeria	19
nr. 2125/82 af Else Hammerich til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Divergerende stemmeafgivelser i FN	20
nr. 2138/82 af sir Fred Warner til Kommissionen Om: Nødhjælp til Angola	20
nr. 2176/82 af Robert Jackson til Kommissionen Om: Demografi	21
nr. 2198/82 af Yvonne Théobald-Paoli til Kommissionen Om: Samarbejdet mellem Fællesskabet og Japan på uddannelsesområdet	21
nr. 2199/82 af Yvonne Théobald-Paoli til Kommissionen Om: Samarbejdet mellem Fællesskabet og Japan på energiområdet	21
nr. 2224/82 af André Damseaux til Kommissionen Om: Omstrukturering af Fællesskabets jern- og stålindustri	22

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1321/82

af Michael Welsh (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. oktober 1982)

Om: Den generelle præferenceordning

Kommissionen gør det i sine svar på mine tidligere forespørgsler om dette emne, 1061/81 ⁽¹⁾ 1680/81 ⁽²⁾ og nu 710/82 ⁽³⁾, klart, at den meget gerne vil undgå at påvirke industrien i de lande, der hører ind under den generelle præferenceordning, i deres valg af leverandører til råmaterialer og halvfabrikata. Det betyder, at hvis halvfabrikata fra EØF bearbejdes i et AVS-, EFTA- eller associeret middelhavsland, vil den færdige vare få toldfri behandling i EØF, hvor det modsatte vil være tilfældet i forbindelse med et land under den generelle præferenceordning.

1. Mener Kommissionen, at denne diskriminering mod de sidstnævnte lande i modsætning til medlemmer af EFTA, Lomé-konventionen og de associerede middelhavslande er berettiget?
2. Hvis det er så vigtigt at undgå at påvirke indkøb af råmaterialer og halvfabrikata fra landene under præferenceordningen, hvilke betragtninger er det så i givet fald, der gør det så meget mindre vigtigt i forbindelse med Lomé-konventionslandene?
3. Hvorfor skal landene under præferenceordningen nægtes fordelene ved diagonal kumulering, som EFTA-landene nu nyder godt af?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(26. januar 1983)

1. Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på det svar, som Kommissionen allerede har givet i skriftlig forespørgsel nr. 710/82 ⁽¹⁾.

Endvidere ønsker Kommissionen at henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at de præferencereberettigede lande, bortset fra nogle få, ikke har anmodet om indrømmelser af tosidig kumulering (donorlandets bidrag).

2 og 3. Lomé-konventionen samt aftalerne med Middelhavslandene og EFTA-landene tager, i højere grad end det er tilfældet med den generelle præferenceordning (GSP), sigte på at fremme det industrielle og handelsmæssige samarbejde. Bestemmelserne om tosidig kumulering, som det ærede medlem henviser til, udgør et af midlerne til at nå dette mål.

Men som allerede anført i svaret på punkt 2 i skriftlig forespørgsel nr. 710/82, udelukker Kommissionen ikke muligheden af at undersøge tilpasningen af den nuværende generelle præferenceordning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 262 af 6. 10. 1982, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1609/82

af sir James Scott-Hopkins (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1982)

Om: Anvendelse af den kvotabestemte del af midlerne i Den europæiske Fond for Regionaludvikling i Storbritannien

⁽¹⁾ EFT nr. C 333 af 21. 12. 1981, s. 32.

⁽²⁾ EFT nr. C 126 af 17. 5. 1982, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 262 af 6. 10. 1982, s. 12.

Hvor stor en del af Storbritanniens midler fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling blev anvendt på offentlige anlæg i Storbritannien i 1982?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti**

(21. marts 1983)

I fortsættelse af sit svar af 26. januar 1983 (1) kan Kommissionen nu give det ærede medlem følgende oplysninger:

Udbetalinger fra den kvotabestemte afdeling under Den europæiske Fond for Regionaludvikling, i regnskabsåret 1982 til offentlige værker i Det forenede Kongerige beløb sig til 27 mio £. Dette svarer til 30,4 % af de udbetalinger, der fandt sted til fordel for britiske infrastrukturprojekter, og til 25 % af samtlige udbetalinger fra EFRU's kvotabestemte afdeling til fordel for både infrastruktur- og industriprojekter.

I England og Wales drejer det sig om de offentlige selskaber, der er ansvarlige for vand-, gas- og elforsyningen samt telekommunikationsforbindelser, medens der i Skotland og Nordirland kun er tale om gas- og elforsyningen samt telekommunikation. I Skotland og Nordirland påhviler ansvaret for vandforsyningen henholdsvis de lokale myndigheder (i Skotland) og ministeriet for Nordirland, som jo ikke kan medregnes under de offentlige værker.

(1) EFT nr. C 62 af 7. 3. 1983, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1632/82

af Allan Rogers (S - GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. november 1982)

Om: Kulforsyninger

1. Er Kommissionen klar over, at Irland har modtaget nye lån fra Den europæiske Investeringsbank til opførelse af et kulfyret kraftværk?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvor kullet til dette kraftværk har sin oprindelse?

3. Kan Kommissionen oplyse, hvorfra Irland for tiden får sine kulforsyninger?

4. Kan Kommissionen give forsikring om, at kullet forsynes fra medlemsstater, når EF yder lån eller støtte til sådanne projekter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(28. februar 1983)

1. Det ærede medlem henviser til de lån, som Den europæiske Investeringsbank har ydet til opførelse af det kulfyrede kraftværk ved Moneypoint. I overensstemmelse med artikel 21 i Bankens vedtægter har Kommissionen afgivet en positiv udtalelse om disse lån, og desuden har Kommissionen afgivet en positiv udtalelse om et lån til samme formål i henhold til EKSF-traktatens artikel 54.

2 og 4. Ifølge planerne skal dette kraftværks første enheder sættes i drift i 1986.

Så vidt Kommissionen er underrettet, er der endnu ikke truffet afgørelse om kulleleverancerne.

Hvad lån fra EIB angår, henviser Kommissionen til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1428/81 fra Robert Moreland (1) og erindrer om, at kul er et råstof, der handles internationalt. Et frit marked, hvorpå der kan indkøbes forsyninger, betragtes af mange elektricitetsselskaber, navnlig i lande med beskedne eller ingen egne kulforekomster, som værende af afgørende betydning for at kunne sikre den bedst mulige økonomiske drift af deres kulfyrede anlæg.

Hvad lån i henhold til EKSF-traktatens artikel 54 angår, skal kontrakten med investoren indeholde en bestemmelse om, at denne forpligter sig til årligt at aftage en mængde fællesskabskul, som (i procent af det samlede forbrug) svarer til den del af den samlede investering, som Kommissionens lån udgør.

3. I 1981 fordeltes Irlands kulforsyning sig således:

	(1 000 t)
Indenlandsk produktion	69
Fællesskabskul (heraf engelske kul 443)	504
Kul fra tredjelande (heraf: amerikanske kul 585 polske kul 184)	787
I alt	1 360

(1) EFT nr. C 65 af 15. 3. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1742/82**af Ursula Schleicher (PPE – D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(10. december 1982)***Om:** Forbundsrepublikken Tysklands Bundesgesundheitsamt

Findes der i andre lande i Det europæiske Fællesskab institutioner, der svarer til Bundesgesundheitsamt i Forbundsrepublikken Tyskland? I bekræftende fald i hvilke lande og med hvilke opgaver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Ivor Richard***(10. marts 1983)*

»Bundesgesundheitsamt« er en højere forbundsmyndighed, således som det fremgår af artikel 87, stk. 3, i Forbundsrepublikken Tysklands grundlov, og den blev i henhold til lov af 27. februar 1952 oprettet under forbundsministeriet for ungdom, familieanliggender og sundhed. Dens vigtigste opgaver er at rådgive forbunds- og delstatsparlamenterne og -regeringerne, at drive videnskabelig forskning vedrørende folkesundheden og at udføre særlige administrative opgaver, som den har fået pålagt i henhold til en række forskellige forbundslove, hvoraf de vigtigste vedrører lægemidler og medicinalvarer, kemikalier samt epidemier.

»Bundesgesundheitsamt« er derfor hovedsagelig beskæftiget med videnskabelig rådgivning, forskning og centraladministrative opgaver. Der eksisterer ikke noget direkte tilsvarende organ med denne kombination af arbejdsområder i de andre medlemsstater, hvor de omtalte administrative opgaver normalt varetages af ministerier, mens forskning og rådgivning henhører under offentlige institutioner, der ikke nødvendigvis er universiteter, og som arbejder efter nogenlunde samme retningslinjer som »Bundesgesundheitsamt«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1796/82**af Raymonde Dury (S – B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(17. december 1982)***Om:** Foranstaltninger til fordel for nomader

Resolutionen af 1976 om et fællesskabsprogram på uddannelsesområdet samt de forskellige afgørelser om gennemførelsesforordninger vedrørende Den europæiske Socialfond synes ikke at indeholde bestemmelser om en særlig fællesskabsaktion til fordel for nomader, som ikke desto mindre på den ene side er en meget vigtig og på den anden side meget ugunstigt stillet gruppe, for så vidt angår uddannelse og undervisning.

1. Kan Kommissionen angive, hvilke foranstaltninger der allerede er truffet til fordel for nomader?
2. Mener Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt både inden for rammerne af programmet for overgangen fra skole til arbejdsliv og i forbindelse med revisionen af Den europæiske Socialfond i det mindste at iværksætte en række sammenhængende pilotprojekter på fællesskabsplan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard***(10. marts 1983)*

1. Kommissionen har gennem Den europæiske Socialfond finansieret tre pilotforsøg med henblik på erhvervsuddannelse af omvandrende folk. Det drejer sig om pilotforsøg i St. Kieran's, Irland; Oldenzaal kommune, Nederlandene; Freie Hansestadt Bremen, Forbundsrepublikken Tyskland.

I forbindelse med forsøget i St. Kieran's har den del af fonden, som bruges som tilskud til foranstaltninger i »regioner« årligt i tre år ydet tilskud til erhvervsuddannelsen af 150 omvandrende i Irland. Såfremt Den europæiske Socialfond får forelagt andre initiativer, vil Kommissionen undersøge mulighederne for at disse kan komme i betragtning.

2. Kommissionen har til hensigt at finansiere en undersøgelse af problemerne i forbindelse med de omvandrende folks alfabetisering og adgang til erhvervsuddannelse samt deres børns skolegang. På grundlag af denne rapport vil Kommissionen undersøge mulighederne for at iværksætte foranstaltninger.

Selv om sigøjnere ikke er nævnt i det andet program »overgang til arbejdslivet«, er det ikke udelukket, at der i visse pilotprojekter, som man i øjeblikket er ved at gennemgå med henblik på at indføje dem i programmet, tages der hensyn til en række særlige problemer i forbindelse med sigøjnerbørn, såfremt disse familier opholder sig eller er på gennemrejse i de områder, hvor projekterne gennemføres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1811/82

af Dieter Rogalla (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. december 1982)

Om: Den monetære union

1. Har Kommissionen kendskab til de metoder, som medlemsstaterne anvender for at sikre brændstofforsyningen om natten langs de store europæiske motorveje, navnlig E 3 og E 5?
2. Er Kommissionen bekendt med, at tankstationerne i Nederlandene er lukket om natten, og at seddeltankene kræver nederlandske pengesedler, for at der kan tankes?
3. Finder Kommissionen ikke, at dette forhold frembyder en lejlighed til at fremskynde indførelsen af ECU-pengesedler, der er gyldige i alle medlemsstater, og som kan administreres af pengeinstitutterne på samme måde som eurochecks?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af François-Xavier Ortoli

(21. marts 1983)

Kommissionen har i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1810/82 ⁽¹⁾ over for det ærede medlem redegjort for sin holdning til indførelsen af en ECU-pengesedel. Den vil imidlertid gerne nærmere uddybe et af de spørgsmål, der blev rejst i denne forespørgsel.

Efter at have indhentet oplysninger hos banker, der arbejder meget aktivt med ECU-transaktioner, har Kommissionen konstateret, at det i lighed med rejsechecks kun vil være hensigtsmæssigt at indføre ECU-betalingsmidler, hvis der er sikkerhed for, at der findes en tilstrækkelig stor efterspørgsel, som under alle omstændigheder må være større end den, det ærede medlem henviser til. Desuden er det som følge af den voksende succes, andre former for betalingsmidler såsom bankkort og kreditkort har fået, ret usikkert, hvordan udviklingen for sådan ECU-seddel vil blive.

⁽¹⁾ EFT nr. C 50 af 27. 2. 1983, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1887/82

af Reinhold Bocklet (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1983)

Om: Europ-klassificeringsskema

Det europæiske Fællesskab har med forordning 1208/81/EØF ⁽¹⁾ indført et system til fastsættelse af handelsklasserne for slagtekvæg, der ganske vist synes europavenligt (Europ), men, som det fremgår af de hidtidige erfaringer, er helt uhensigtsmæssigt i praksis. Nu har Kommissionen forelagt et arbejdsdokument med henblik på et »forslag til forordning fra Rådet (EØF) om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for svin«, hvori den har givet afkald på en klassificering efter Europ-skemaet.

1. Hvilke bevæggrunde har Kommissionen haft til at give afkald på Europ-skemaet?
2. Foranlediger disse grunde Kommissionen til på baggrund af de hidtidige dårligere erfaringer nu også at tage initiativet til en ændring af forordning (EØF) nr. 1208/81 med henblik på at afskaffe klassificeringen efter Europ-skemaet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 123 af 7. 5. 1981, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(21. februar 1983)

Kommissionen deler ikke det ærede medlems synspunkt og vil gerne understrege, at skemaet benyttes til klassificering af forskellige kategorier af kvæg på grundlag af to kvalitetskriterier, kropsbygning og fedningsgrad.

Denne klassificering, som ikke indeholder nogen vurdering med hensyn til værdien for nogen klasse, medfører, at markedets gennemsigthed forøges betydeligt til fordel for både producenter, købere og sælgere.

Europ-systemet er aldrig blevet anvendt i svinekødsektoren. Grunden til det ny forslag for svinekødsektoren er et ønske om at udnytte de seneste teknologiske udviklinger.

Det er vigtigt ikke at sammenblende handelsklasseskemaet for oksekødsektoren med handelsklasseskemaet for svinekødsektoren. Erfaringerne med handelsklasseskemaet i oksekødsektoren har ikke været så dårlige, som det ærede medlem påstår. Fem medlemsstater har nu i nogle år benyttet deres egne handelsklasseskemaer, handelsklasseskemaer har været benyttet i forbindelse med interventionsopkøb i

visse medlemsstater, og siden den 28. juni 1982 har der været foretaget en parallel prisregistrering i alle medlemsstater undtagen Forbundsrepublikken Tyskland, hvor den blev påbegyndt den 1. januar 1983. Kommissionen vil gerne fremhæve, at eksperter fra Kommissionen og medlemsstaterne efter besøg i alle medlemsstater har udtrykt sig meget positivt om handelsklaseskemaets funktion, dets nytte og hensigtsmæssighed.

Kommissionen føler sig overbevist om, at indførelsen af handelsklaseskemaet i allerhøjeste grad har været et fremskridt og har ikke til hensigt at foretage større ændringer af forordning (EØF) nr. 1208/81.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1900/82

af Robert Moreland (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1983)

Om: Forskning og udvikling i den keramiske sektor

Under henvisning til Rådets afgørelse af 17. maj 1982 om vedtagelse af et sektorbestemt forsknings- og udviklingsprogram (1982-1985) for råstoffer bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvilke skridt har den taget for at gennemføre delprogram I.4 om lerbaserede materialer til keramikindustrien samt delprogram IV.6 om teknologi for teknisk keramik?
2. Hvilke foranstaltninger iværksættes der for at sikre, at forskningen inden for den keramiske sektor rettes mod en forbedring af dens forskellige former for teknik for derved at gøre det muligt for industrien at tage konkurrencen op med Det fjerne Østen, således som det er anført i Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 1981?
3. Hvorledes har den taget hensyn til Parlamentets henstillinger om, at bevillingerne tilvejebringes hurtigt og udnyttes fuldt ud, samt at forskningsprogrammerne integreres i videst muligt omfang og ikke gennemføres som ad hoc-programmer?
4. Hvad gør den med hensyn til den keramiske industris fulde engagement for at sikre, at programmet svarer til denne industris behov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Étienne Davignon

(18. marts 1983)

1. Med henblik på gennemførelse af keramik-programmet (lerbaserede materialer og teknisk keramik) har Kommissionen offentliggjort en indkaldelse af forslag. Den har undersøgt de indkomne forslag med bistand af Det rådgivende udvalg for Programforvaltning (CCMGP) og er nu ved at forhandle om kontrakter med de udvalgte ansøgere.

Med det begrænsede budget, som er til rådighed til kontrakter på dette område (4,5 mio ECU mod ansøgninger om økonomisk støtte på 20,4 mio ECU), måtte der foretages en streng udvælgelse; ud af 120 modtagne forslag vil der blive afsluttet omkring 45 kontrakter.

2. Ved udvælgelsen af de forslag, der skal finansieres, blev der udvist omhu for at sikre, at de vil give sig af med problemer af direkte betydning for keramikindustriens konkurrenceevne, såsom mindskelse af fabrikationsfejl og udvikling af nye keramiske materialer.

På området teknisk keramik blev der givet fortrinsret til de forslag, der indebærer væsentlig teknisk innovation, i særdeleshed med hensyn til ny keramik, såsom carbider, nitrider eller oxider af silicium, zirconium eller aluminium, til fremtidig anvendelse i dieselmotorer, gasturbiner eller elektronisk udstyr.

3. Disponible midler bliver bevilget så hurtigt som muligt, men som allerede omtalt, er de ikke tilstrækkelige til at dække alle de forslag, der fortjener støtte. Der gøres en særlig bestræbelse for at koordinere beslægtede projekter, der stammer fra flere medlemsstater. Der oprettes kontaktgrupper af kontraktpartnere for at fremme denne koordination på programmet to hovedområder: lerbaserede materialer og teknisk keramik.

4. Keramikindustrien er og bliver involveret i gennemførelsen af forskningsprogrammet på flere måder: indledende høring ved formuleringen af programmerne, medlemskab i det rådgivende udvalg, indbydelse til faglige møder og seminarer for at drøfte resultater og gøre brug af disse i industrien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1913/82

af Richie Ryan (PPE – IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1983)

Om: Betaling af ydelser fra Socialfonden i byen og grevskabet Dublin

Hvor stor en del af Socialfondens ydelser til Irland

er gået til foranstaltninger i byen og grevskabet Dublin, hvor der er det største antal arbejdsløse i Irland, og agter Kommissionen at støtte foranstaltninger for at forøge beløbet fra Socialfonden til Dublin-regionen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(14. marts 1983)

Republikken Irland klassificeres som en region med absolut prioritet, hvorfor den i henhold til Socialfondens bestemmelser er berettiget til en interventionsats, som er 10 % højere end den normale. De fire modtagere, der får de største tilskud i Irland (ANCO — the Industrial Training Authority, the Industrial Development Authority, the National Rehabilitation Board og the Department of Education) forelægger landsomfattende programmer, som ikke er delt op efter regioner, og det er derfor ikke muligt at angive, hvor stor en del af tilskudene fra Socialfonden, der er blevet udbetalt til foranstaltninger i byen og grevskabet Dublin.

Det er de irske initiativtagere, der skal indsende ansøgninger om tilskud til foranstaltninger i Dublin-området.

bestemmelserne i Lomé-konventionen, navnlig artikel 76 og afsnit VII i Lomé II (finansielt og fagligt samarbejde), alt efter modtagerlandenes prioriteringer.

Kommissionen støtter i særdeleshed enhver velbegrundet udnyttelse af geotermiske ressourcer, som findes i visse AVS-stater.

Fællesskabets aktion vedrører i øjeblikket følgende projekter:

Ethiopien

4. og 5. EUF:

geotermisk forskning (boreprogram og dermed forbunden uddannelse) — en mere detaljeret beskrivelse af dette projekt sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

Djibouti

5. EUF:

rekognocering med henblik på tilrettelæggelse af konkrete aktioner i forbindelse med elektrificering af landet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1927/82

af Gérard Fuchs (S – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1983)

Om: Den europæiske Udviklingsfond

Kan Kommissionen angive antallet af og de nærmere omstændigheder ved de projekter, som Udviklingsfonden beskæftiger sig med ved udforskningen eller iværksættelsen af geotermiske energikilder i AVS-landene? Agter den at gennemføre en systematisk forsknings- og udviklingsaktion på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani**

(18. marts 1983)

Blandt de prioriterede udviklingsaktioner, som støttes af Kommissionen, er AVS-staternes selvforsyning med energi gennem differentiering af energiproduktionsmidlerne og udnyttelse af nationale og regionale ressourcer. Til dette formål anvendes

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1935/82

af Jaak Vandemeulebroucke (CDI – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1983)

Om: Stålproduktionskvoter for første kvartal 1983

For kort tid siden fastsattes stålproduktionskvoterne i Fællesskabet for det første kvartal 1983.

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor en kvote Belgien har fået tildelt samt dens fordeling pr. produktionsenhed i Belgien?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(18. marts 1983)

Artikel 2, stk. 4 i Kommissionens beslutning nr. 1696/82/EKSF af 30. juni 1982 (1) angiver:

»En gruppe af virksomheder, som er koncentreret efter traktatens artikel 66, anses i denne beslutning som en enkelt virksomhed, selv om disse virksomheder er beliggende i forskellige medlemsstater.«

Denne beslutning medfører dels, at de kvoter, som tildeles visse belgiske virksomheder, omfatter kvoter for produktion på visse værker beliggende i Fællesskabet, men uden for Belgien, og dels, at kvoter for visse belgiske værker beliggende i Belgien er tildelt fremmede virksomheder beliggende uden for de belgiske grænser.

Fordelingen af kvoter på forskellige værker inden for samme virksomhed er helt klart denne virksomheds ledelses ansvarsområde og afhænger af virksomhedens kommercielle og industrielle strategi.

Af denne grund og på grund af sådanne oplysningers fortrolige karakter er det ikke muligt at give det ærede medlem mere detaljerede oplysninger.

(¹) EFT nr. L 191 af 1. 7. 1982, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1937/82

af Roger-Gérard Schwartzberg (S – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Bekæmpelse af »vinviklere«

Med henblik på at bekæmpe nogle af de insekter, der forvolder mest ødelæggelse i vinmarkerne, nemlig »vinviklerne«, har forskere i Bordeaux fra det franske institut for agronomisk forskning (INRA) indledt et eksperiment med en ny »kønsforvirringsmetode« med sigte på ad kemisk vej at forhindre disse vinsnylteres parring. Desværre har det vist sig, at forskerne ikke har tilstrækkelige finansielle midler til at foretage eksperimenter i stor målestok.

Kunne Kommissionen ikke støtte disse INRA-forskere fra Bordeaux som led i den bistand, der ydes gennem programmet for det sydvestlige Frankrig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(16. marts 1983)

For at undgå enhver forveksling gør Kommissionen det ærede medlem opmærksom på, at Fællesskabets støtte til de tre franske områder i det sydvestlige Frankrig ydes som led i en særlig foranstaltning med henblik på regionaludvikling i henhold til EFRU's

kvotafrie afdeling. Denne foranstaltning, som skal medvirke til udvikling af små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder samt fremme af industriel fornyelse og turisme i landområder, omfatter ikke støtte til forsøgsvirksomhed på landbrugsområdet.

Kommissionen er imidlertid udmærket klar over de problemer, som forvoldes af forskellige skadelige insekter, herunder »vinviklere«. I 1979 indførte Kommissionen som led i Rådets afgørelse 78/902/EØF (¹) af 30. oktober 1978 om fælles forskningsprogrammer og programmer for samordning af landbrugsforskningen et forskningsprogram vedrørende biologisk og integreret bekæmpelse, som navnlig går ud på at reducere anvendelsen af pesticider bl.a. ved hjælp af de metoder, som det ærede medlem omtaler i sit spørgsmål. I forbindelse med det nugældende program, som afsluttes den 31. december 1983 er vinmarker ikke taget med på den liste over præferencer, som er udarbejdet i fællesskab af Kommissionen og Den stående Komité for Landbrugsforskning (CPRA), hvori Frankrig er repræsenteret af generaldirektøren for INRA.

Alt håb om at få denne forskning finansieret som led i samordningen af landbrugsforskningen er imidlertid ikke ude, idet de samme instanser (Kommissionen og CPRA) for øjeblikket er ved at udarbejde et nyt femårigt forskningsprogram for 1984-1988, i forbindelse med hvilket det ikke er udelukket, at biologisk og integreret bekæmpelse inden for vindyrkning tages i betragtning. Der vil blive udsendt forslag til at fremsende tilbud vedrørende dette nye program i løbet af 1983 via medlemsstaternes delegationer i CPRA. Ansøgninger om finansiering af forskning, der er i overensstemmelse med disse forslag, skal til den tid sendes til den franske delegation i CPRA.

(¹) EFT nr. L 316 af 10. 11. 1978, s. 37.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1943/82

af Mario Zagari og Gaetano Arfé (S – I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Situationen i Marche

Hvad agter Kommissionen på baggrund af den

alvorlige situation i Marche, hvor mellem 2 000 og 3 000 mennesker er uden tag over hovedet som følge af jordskred fra et mindre bjerg, som har gjort hundredvis af huse udeboelige og som blandt andet hovedsageligt har ramt hospitaler og offentlige værker, at gøre for at hjælpe den befolkning, som er ramt af en sådan ulykke, og som hele tiden truer med at blive værre?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Gaston Thorn**

(15. marts 1983)

Kommissionen traf den 12. januar 1983 beslutning om ydelse af en nødhjælp på 300 000 ECU til beboerne i byen Ancona, der var blevet ramt af det katastrofale jordskred den 14. december 1982. Denne nødhjælp blev udbetalt den 14. januar, og et hold repræsenterende Kommissionens tjenestegrene er allerede på stedet for sammen med de lokale myndigheder at forberede den hurtige iværksættelse af hjælpen til de katastroferamte.

	Oktober 1982/81	November 1982/81	December 1982/81
Forbundsrepublikken Tyskland	4,9	4,7	4,6
Frankrig	9,3	9,4	9,8
Italien	17,1	16,6	16,2
Nederlandene	4,8	4,4	4,2
Belgien	9,8	8,9	8,1
Luxembourg	10,4	10,8	10,4
Det forenede Kongerige	6,8	6,2	5,4
Irland (1)		12,3	
Danmark	10,6	10,1	9,0
Grækenland	20,0	19,9	19,1
EUR 10	10,0	9,7	9,4

(1) Fjerde kvartal 1982 sammenholdt med fjerde kvartal 1981.

Disse tal er offentliggjort af Eurostat i den månedlige bulletin om forbrugerprisindekset.

Det ærede medlems navn er blevet sat på postlisten for denne publikation.

SKRIFTLIG FØRESPØRGSEL Nr. 1946/82

af James Scott-Hopkins (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Inflation

Hvor højt var inflationsniveauet på årsbasis i de tre seneste måneder i hver af de ti medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(18. marts 1983)

I henhold til forbrugerprisindekset var inflationen beregnet på årsbasis i de seneste tre måneder følgende i de enkelte medlemsstater:

SKRIFTLIG FØRESPØRGSEL Nr. 1947/82

af Mechthild von Alemann (L – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Snævrere forbindelser mellem befolkningerne i grænseegne og mellem grænseregioner

1. Hvad er Kommissionens standpunkt til, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke anerkender nederlandske eksamensbeviser, (f.eks. en studentereksamen taget af en tysk statsborger, hvis bopæl er ved den tysk-nederlandske grænse, og som har gået i en nederlandsk skole, der kun ligger få kilometer borte), når man betænker, at det er nødvendigt med snævrere forbindelser mellem befolkningerne i grænseegne og mellem grænseregioner?

2. Hvilke initiativer vil Kommissionen træffe med henblik på at opnå gensidig anerkendelse af tyske og nederlandske eksamensbeviser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(15. marts 1983)

1. Kommissionen er enig med det ærede medlem om, at der bør være et snævrere samarbejde på tværs af grænserne for så vidt angår uddannelse i grænseområderne, især hvor det berører to eller flere af medlemsstaterne, som f.eks. i Euregio-området (Aachen-Liège-Maastricht), som forbinder grænseområderne i Forbundsrepublikken Tyskland, Belgien og Nederlandene. Kommissionen har gjort en aktiv indsats for at fremme et sådant samarbejde, især inden for den højere uddannelse, ved at tilrettelægge fælles uddannelsesprogrammer for de højere læreanstalter i de forskellige medlemsstater i sådanne områder.

2. Anerkendelse af eksamensbeviser, der giver adgang til universiteter og andre højere læreanstalter er reguleret ved Europarådets konvention af 11. december 1953, som er undertegnet af alle EF-medlemsstaterne. Derudover er der, efter hvad Kommissionen erfarer blevet udarbejdet en bilateral konvention mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Nederlandene om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser i de to lande, som endnu ikke er blevet undertegnet. Desuden henleder Kommissionen det ærede medlems opmærksomhed på arbejdet i »Kommission für Deutsch-Niederländische Zusammenarbeit in Hochschulangelegenheiten«, som går ud på at løse de problemer, et samarbejde på uddannelsesområdet mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Nederlandene medfører.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1957/82

af John Purvis (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Forholdet mellem omkostningerne for medicin til dyr

Kan Kommissionen give oplysninger om forholdet mellem omkostningerne for medicin til dyr medlemsstaterne imellem og også i forhold til USA?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(17. marts 1983)

I statistikker vedrørende fremstillingen af eller handelen med farmaceutiske produkter skelnes der nor-

malt ikke mellem lægemidler til brug for mennesker og lægemidler til veterinær brug.

Det skønnes imidlertid, at udgifterne til lægemidler gennemsnitligt udgør 1 til 1½ % af omkostningerne ved husdyrhold i medlemsstaterne.

Endvidere kan det oplyses, at der under et symposium, som fornylig blev afholdt af medicinalvareindustrien, blev fremlagt følgende tal, som viser medicinalfirmaernes salg af lægemidler til veterinær brug. Tallene, som er skønsmæssige, gælder for 1981, og de viser salget af lægemidler til veterinær brug i alle medlemsstaterne, bortset fra Grækenland, Luxembourg og Irland:

(ca. mio ECU)

Belgien	54
Forbundsrepublikken Tyskland	200
Danmark	28
Frankrig	229
Italien	139
Nederlandene	81
Det forenede Kongerige	183

Til sammenligning kan oplyses, at salget af farmaceutiske produkter til veterinær brug i USA i 1981 var på 541 mio ECU.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1963/82

af sir Fred Warner (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Fællesskabsnorm for CB-brugere

Eftersom Frankrig er i færd med at liberalisere sine normer for CB ved at godkende brugen af 40 kanaler fordelt over AM, FM og ESB fra den 1. januar 1983, og eftersom Det forenede Kongerige fortsat kun godkender brugen af FM-kanaler og i strid med artikel 30 til 36 i EØF-traktaten forbyder import af udstyr med andre anvendelsesmuligheder, kan Kommissionen da oplyse, hvilke skridt den vil tage for at opnå en fælles norm for CB-brugere, således at de kan medbringe deres udstyr fra én medlemsstat til en anden og frit bruge det dér?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(15. marts 1983)

Det ærede medlem antyder, at den britiske regerings aktioner er i strid med EØF-traktatens artikel 30 til

36. Kommissionen er endnu ikke nået til en sådan konklusion. Forholdet er det, at medlemsstaterne hver især som støtte for deres individuelle regler påberåber sig særlige interesser (herunder den offentlige orden og den offentlige sikkerhed). Såfremt dette bevises, vil det kunne begrunde en undtagelse fra artikel 30.

Kommissionen har derfor undersøgt, om der er beviser, der kan støtte medlemsstaternes påstande, og har drøftet sagen med visse af de medlemsstater, over hvis regler der klages, med brugere af privatradioanlæg og med en repræsentant for det organ, der er hovedansvarlig på europæisk plan for spørgsmål vedrørende normer for radioudstyr og tildeling af radiofrekvenser, CEPT (Den europæiske konference af Post- og Teleadministrationer).

Kommissionen har også ladet udføre en ekspertundersøgelse, hvis enkeltheder blev meddelt Europa-Parlamentet i slutningen af 1982.

En del af de relevante beviser er endnu ikke stillet til rådighed for Kommissionen, og en endelig afgørelse af spørgsmålet omfattet af artikel 30 til 36 er derfor endnu ikke mulig.

CEPT drøftede i begyndelsen af 1983 en ny henstilling om privatradioanlæg. Man håber, at den vil blive officielt vedtaget senere på året. Kommissionen håber at kunne basere sine egne initiativer på dette nye dokument.

I mellemtiden foreslår Kommissionen også, at der uafhængigt af CEPT-henstillingen tages aktion vedrørende det mere specifikke spørgsmål med vanskeligheder ved passage af grænser i køretøjer, hvori der er monteret privatradioanlæg.

Kommissionen har konkluderet, at visse af de sanktioner, der ved sådanne lejligheder pålægges for den blotte besiddelse af ikke-godkendt udstyr, ikke er hjemlede i artikel 30 til 36, og vil i givet fald indlede overtrædelsesprocedure. Medlemsstaterne bliver underrettet om disse konklusioner og opfordres til at tage de nødvendige skridt til at bringe overtrædelserne til ophør.

Den vigtigste virkning af denne første aktion vil være at gøre det muligt for mennesker at bevæge sig frit inden for Fællesskabet uden at afmontere privatradioanlæg i deres biler. Den bør i et betydeligt antal tilfælde have den yderligere virkning at sikre, at udstyr, der er godkendt i én medlemsstat, faktisk kan bruges i en anden — men dette er usandsynligt, i de tilfælde, hvor Det forenede Kongerige er part i sagen. Denne situation må enten afvente den ende-

lige afgørelse af spørgsmålet omfattet af artikel 30 til 36 eller et heldigt initiativ fra Kommissionen, baseret på CEPT's påtænkte nye henstilling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1966/82

af Protogene Veronesi (COM — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Det fælles forskningscenter i Ispra — forbindelserne med Europa-Parlamentet

Under henvisning til, at ledelsen af laboratorierne i det fælles forskningscenter i Ispra den 24. november 1982 udsendte meddelelse nr. LS/NS/12/82 — underskrevet af G. R. Bishop — med emnet »forbindelserne med Europa-Parlamentet«, hvor personalet i laboratorierne skulle tage til efterretning, at enhver kontakt eller ethvert møde mellem tjenestemænd og ansatte og medlemmer af Europa-Parlamentet skulle indberettes til centrets direktør, T. A. Dinkespiler,

1. bedes Kommissionen oplyse, om den ikke finder at en sådan bestemmelse er
 - a) til skade for de europæiske parlamentsmedlemmers værdighed og navnlig i modstrid med de forpligtelser, der er knyttet til det mandat, de har fået af Fællesskabets borgere;
 - b) til skade for den frie udveksling af politiske oplysninger, som er forudsætningen for direkte meningsudveksling mellem parlamentsmedlemmer, tjenestemænd og ansatte i laboratorierne?
2. Kommissionen bedes hurtigst muligt trække meddelelsen tilbage, som blandt andet vil kunne ansøre offentligheden til at anstille forskellige formodninger — ikke alle beroligende — om det fælles forskningscenters opgaver og aktivitet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(16. marts 1983)

Den tjenstlige meddelelse, som det ærede medlem taler om, har som eneste formål at minde om de gældende samordningsregler inden for Kommissionens tjenestegrene.

Takket være en sådan intern samordning kan drøftelser af tjenstlige spørgsmål af aktuel karakter mellem en tjenestemand ved Kommissionen og et med-

lem af Europa-Parlamentet blive frugtbare for begge institutioner.

Kommissionen beklager, at det omhandlede dokumentets formål har kunnet fortolkes forkert af det ærede medlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1967/82

af Vera Squarcialupi (COM - I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Forebyggelse af Cooley-syge eller middelhavsanæmi

Ifølge beregninger findes der i verden 180 millioner, som har Cooley-syge, også kendt som talassemia eller middelhavsanæmi, og hvert år fødes 100 000 børn med denne sygdom. Alene i Europa er der ifølge beregningerne næsten 5 millioner og der fødes ca. 2 500 børn med middelhavsanæmi, næsten alle i Italien og Grækenland.

Denne sygdom, som af verdenssundhedsorganisationen betragtes som en af dem, der skal bekæmpes kraftigt — ændrer i betydelig grad flere af patientens organer, nedbryder de naturlige antistoffer og medfører næsten døden.

Det eneste effektive middel mod denne alvorlige sygdom er forebyggelse og navnlig diagnose inden fødslen, især når forældrene har middelhavsanæmi.

Diagnose inden fødslen har allerede givet opmuntrende resultater. I Storbritannien, hvor det har været praktiseret i fem år, er antallet af børn, der fødes med talassemia faldet med 80 %, på Sardinien med 60 %, i Grækenland med 50 % og på Cypren med 77 %.

Mener Kommissionen ikke, at det ville være nyttigt med henblik på at bekæmpe denne sygdom:

- a) på fællesskabsniveau at tilrettelægge en omfattende oplysningskampagne navnlig blandt unge ægtepar, og opmuntre til eller gøre førægteskabelig kontrol tvungen,
- b) samordne den forskning, der udføres på dette område både vedrørende forebyggelse og mere effektive og mindre dyre helbredelsesmetoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(16. marts 1983)

Kommissionen er klar over betydningen af det problem, som det ærede medlem nævner. Derfor planlægger Kommissionen fra juli 1983 at koordinere de vigtigste aktiviteter, som gennemføres af medlemsstaterne på dette særlige forskningsområde. Denne koordination vil finde sted i forbindelse med det sektorbestemte forsknings- og udviklingsprogram inden for forskning i medicin og offentligt sundhedsvæsen (1982-1984).

Under forskningssektoren »Præ-, peri- og postnatal pleje« i bilag 1 til Rådets afgørelse 82/616/EØF⁽¹⁾ nævnes screening af hæmoglobinopatienter ved standardisering eller forbedring af eksisterende metodikker samt studier af tidlig påvisning og behandling.

Andre prioriteter inden for området offentlig sundhed på den ene side og budgetmæssige restriktioner på den anden side gør det dog ikke muligt for Kommissionen på fællesskabsplan at planlægge en informationskampagne om prænatal kontrol.

(¹) EFT nr. L 248 af 24. 8. 1982, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1970/82

af Yves Galland (L - F)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: PLO og anerkendelse af Israel

Den 29. november 1982 fremgik det af en erklæring offentliggjort af De forenede Nationer, at EF-landene støtter den palæstinensiske selvbestemmelsesret og samtidig Israels ret til at eksistere og den gensidige anerkendelse af begge berørte parter.

Er det ikke overraskende, at Ibrahim Souss, repræsentant for PLO i Frankrig, samme dag, mandag den 29. november, i forbindelse med en solidaritetsdag med det palæstinensiske folk erklærer, at PLO aldrig vil anerkende Israel.

Har Europa reageret over for disse officielle erklæringer og mener Rådet, at Det europæiske Fælles-

skab bør fastholde de samme holdninger til Mellemøstproblemet?

Overtrædelsesproceduren mod disse to stater er derfor indstillet.

**Svar
fra udenrigsministrene for De europæiske
Fællesskabers ti medlemsstater, forsamlet inden for
rammerne af Det politiske Samarbejde**

(6. april 1983)

Som det er blevet anført af Det europæiske Råd både i Venedig-erklæringen af 13. juni 1980 og i senere erklæringer finder De Ti, at en generel, retfærdig og varig fredsordning i Mellemøsten bør være baseret på følgende principper:

- en ret til eksistens og sikkerhed for alle de i området beliggende stater, Israel inklusive,
- at det palæstinensiske folks selvbestemmelsesret med alt hvad dette indebærer, og
- alle de implicerede parter indbyrdes anerkendelse af hinanden.

De Ti finder ikke, at erklæringer fra den ene eller den anden part, som forkaster disse principper, har nogen indvirkning på gyldigheden heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1973/82

af Horst Seefeld (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. januar 1983)

Om: Indrejsekort

På min skriftlige forespørgsel nr. 1808/81 ⁽¹⁾ svarede Kommissionen, at den ville indlede proceduren i EØF-traktatens artikel 169 mod Frankrig og Italien.

Hvad er der hidtil sket i denne sag?

Hvordan er den nuværende situation?

⁽¹⁾ EFT nr. C 118 af 10. 5. 1982, s. 22.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(15. marts 1983)

Efter opfordring fra Kommissionen har Frankrig og Italien fra udgangen af forrige år afskaffet indrejsekort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1987/82

af Anne-Marie Lizin (S – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Samarbejde med Zaire

Kommissionen forhandler for øjeblikket om en Sysmin-aftale med Zaire.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Hvilke råmaterialer og hvilke kvanta aftalen omfatter?
2. Hvad er de pågældende selskabers nationalitet?
3. Hvilke krav har Zaire stillet under forhandlingerne?
4. På nøjagtig hvilke punkter afviger Kommissionens mening i forhold til den zairiske samarbejdspartner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani**

(22. februar 1983)

1. I Zaire produceres årligt 470 000 tons kobber og 15 000 tons kobolt. På grund af alvorlige vanskeligheder med disse to produkter i 1980 og 1981 har Zaire anmodet om intervention fra Sysmin.

2. Virksomheden Gecamines, som kontrolleres 100 % af den zairiske stat, tegner sig for størsteparten af Zaires produktion af kobber og for hele Zaires produktion af kobolt. I Zaire er produktionen af kobolt (geologisk) forbundet med produktionen af kobber.

3 og 4. Zaire har siden midten af halvfjerdserne været i gang med en ekspansionsplan og har anset det for mest hensigtsmæssigt at koncentrere hele sin indsats omkring opretholdelsen af den eksisterende kapacitet. Omkostningerne i forbindelse med en

sådan operation anslås til 500 mio US dollars, hvoraf 300 skal fremskaffes ved finansiering udefra, og Zaire har derfor anmodet Fællesskabet om, at dette finansierer på meget heraf som muligt.

Fællesskabet har via Sysmin ydet 40 mio ECU for årene 1980-1981 på grundlag af en »fælles aftale«, som blev indgået i januar 1982 mellem Zaire og Fællesskabet, og hvori man understregede, at industriens indtægter fortrinsvis skulle anvendes til produktionsapparatets bevarelse. Med henblik herpå har man ændret den særlige skatteordning, som gælder for denne industrigren, samt afsætningssystemet, således at produktionens økonomiske levedygtighed ikke bringes i fare. Man har således ophævet »udførselsafgifterne«, som var indirekte skatter, som opkrævedes uanset industriens situation, og faktisk passede meget dårligt sammen med mineaktivitetens cykliske karakter. Afsætningens gennemskuelighed har på denne måde kunnet forbedres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1995/82

af Andrew Pearce (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Kommissionens personale

Mener Kommissionen ikke under henvisning til Kommissionens svar på min forespørgsel nr. 1114/82 (1), at den omstændighed, at fem stillinger som generaldirektør og tre stillinger som direktør har været besat med mere end én person af samme nationalitet, kunne tyde på, at visse medlemsstater har den særlige rettighed at kunne forbeholde en bestemt stilling for en af deres statsborgere, hvilket er et brud på artikel 27 i tjenestemandsvedtægten; vil den bekræfte, at artikel 27 vil blive nøje overholdt i fremtiden, og vil den påtage sig at underrette Parlamentet, hvis nogen af de i dens svar på spørgsmål nr. 1114/82 nævnte generaldirektører og direktører senere erstattes med endnu en borger af samme nationalitet som den tidligere indehaver?

(1) EFT nr. C 320 af 6. 12. 1982, s. 21.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(16. marts 1983)

Der skal erindres om, at ansættelsesmyndigheden i medfør af tjenstemandsvedtægten artikel 7 udnævner eller forflytter tjenstemændene udelukkende under hensyntagen til tjenstlige synspunkter og uden hensyntagen til statsborgerskab. (Bestemmelserne i vedtægten artikel 7 finder tilsvarende anvendelse på midlertidigt ansatte.)

På den anden side foreskriver vedtægten artikel 27, at der ansættes tjenstemænd, som opfylder meget høje krav til kvalifikation, og at de udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt, uden at nogen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat.

Trods kravene om at søge et meget bredt geografisk grundlag for ansættelse af tjenstemænd i meget høje grader kan det ske, at visse af de herhenhørende stillinger af og til besættes med personer af samme nationalitet (som det blev påpeget i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1114/82). Dette betyder på ingen måde — og i modsætning til hvad man kunne tro ved læsningen af det ærede medlems forespørgsel — at nogle medlemsstater disponerer over en vis ret til at få deres statsborgere udnævnt i bestemte stillinger, eller at bestemmelserne i vedtægten artikel 27 er blevet tilsidesat.

Kommissionen lægger meget stor vægt på, at vedtægten nøje overholdes. Den konstaterer, at Parlamentet gennem de forskellige udgaver af Kommissionens organigram holdes fuldt informeret om udnævnelser og forflytninger af personalet.

I øvrigt bringes alle udnævnelser til generaldirektør i De europæiske Fællesskabers månedlige Bulletin.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1996/82

af Andrew Pearce (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Støtte til landbrugerne i De forenede Stater

Hvilke oplysninger har Kommissionen vedrørende offentlig støtte til landbrugerne i De forenede Stater, hvilket samlet årligt beløb er der tale om, og vil Kommissionen offentliggøre de detaljerede oplysninger, som den ligger inde med vedrørende dette?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(16. marts 1983)

USA's regering yder direkte støtte til landbrugernes indkomster over landbrugsministeriets (USDA) budget. Andre statslige organer yder indirekte offentlig

støtte til landbrugerne, for eksempel kan der i forbindelse med kunstvanding nævnes bistanden fra den amerikanske miljøstyrelse, Environmental Protection Agency. De enkelte stater yder ligeledes offentlig støtte til landbrugerne over deres egne budgetter, men for øjeblikket foreligger der kun yderst få oplysninger om størrelsen af denne støtte.

Landbrugsministeriets budget indeholder poster, som specielt skal anvendes til støtte for landbrugerens indkomster, f.eks. Commodity Credit Corporation's (CCC) budget, som omfatter lån til landbrugerne, støtte til indkøb af varer, oplagringspræmier, direkte ydelser osv.

I 1982 var CCC's budget på 12 mia dollars og vil for 1983 sandsynligvis være af samme størrelsesorden. Public Law 480-budgettet anvendes til gavebistand og var i 1982, ligesom nu i 1983, på mere end 1 mia dollars. De andre budgetposter er i nogen udstrækning øremærket til direkte støtte til landbrugernes indkomster. For at antyde størrelsesordenen kan det nævnes, at landbrugsministeriets samlede budget i 1982 var på 31,5 mia dollars, et tal, som også gælder for budgetforslaget for 1983.

Kommissionen har ikke planer om at offentliggøre mere detaljerede oplysninger vedrørende USA's landbrugsbudget.

2. Kan den anføre, hvilke servicefag, den 56 %-beskæftigelse i Fællesskabet omfatter og oplyse, hvorledes fordelingen er på de forskellige sektorer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(15. marts 1983)

1. I henhold til de skøn, som de enkelte lande har meddelt Eurostat, var erhvervsområdernes andel i den samlede beskæftigelse i 1981 følgende:

Landbrug	7,2 %
Industri	36,8 %
Servicefag	56,0 %

Denne samlede beskæftigelse omfatter lønmodtager (herunder militærpersoner), arbejdsgiver, selvstændige erhvervsdrivende og lønnede husstandsmedlemmer.

Kommissionen råder ikke over oplysninger vedrørende fordelingen mellem »forarbejdningsindustrien« og »anden industri (herunder bygge- og anlægssektoren)« for den samlede beskæftigelse.

Denne fordeling foreligger kun for lønmodtagerne. Disses andel i de sektorer, som det ærede medlem nævner, var i 1981 følgende:

	(%)
Landbrug	2,5
Forarbejdningsindustrien (se CITI C)	30,9
Anden industri (herunder bygge- og anlægssektoren)	10,2
Servicefag	56,4

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2024/82

af Michael Welsh (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Beskæftigelse i servicesektoren

I Financial Times af 7. januar 1983 var der en oversigt over beskæftigelsen i Fællesskabet fordelt på aktivitetstype. Tallene for 1981 så ud som følger:

	(%)
Landbrug	7,2
Industri	26,6
Servicefag	56,0
Andre (herunder bygge- og anlægssektoren)	10,2

1. Kan Kommissionen bekræfte, at disse tal er rigtige?

2. Servicefagene omfatter handel, restaurations- og hotelvirksomhed, reparation, transport og kommunikation, kredit-, finansierings- og forsikringsvirksomhed, forretningsservice, udlejning, offentlig forvaltning og andre tjenesteydelser.

Oplysninger om lønmodtagernes fordeling på disse forskellige servicefag foreligger for en række medlemsstater, men ikke for Fællesskabet som helhed. De foreliggende oplysninger vil blive sendt direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2026/82

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Fransk statsstøtte til fiskerierhvervet

I fortsættelse af et supplerende svar, som hr. Narjes

gav på skriftlig forespørgsel nr. 1143/80 ⁽¹⁾ af Kirk kan Kommissionen da give yderligere oplysninger om antallet af franske foranstaltninger, den har undersøgt i henhold til artikel 93, stk. 2, i EØF-traktaten?

⁽¹⁾ EFT nr. C 245 af 20. 9. 1982, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis**

(15. marts 1983)

Det ærede medlem vil finde svar på sit spørgsmål i Bulletin for De europæiske Fællesskaber, hvori Kommissionen hver måned gør rede for de nationale støtteforanstaltninger, den har fået meddelelse om, med kommentarer.

Hvad angår de franske støtteforanstaltninger, som Kommissionen for øjeblikket undersøger ifølge EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, vil det ærede medlem finde disse omtalt i Bulletin nr. 7/8-1980, pkt. 2.1.108, nr. 2-1982, pkt. 2.1.85 og nr. 6-1982, pkt. 2.1.141. Disse foranstaltninger er også omhandlet i Meddelelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 8 af 14. januar 1982, nr. C 57 af 5. marts 1982 og nr. C 159 af 24. juni 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2027/82

af Winifred Ewing (DEP – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Fællesskabsstøtte inden for tropemedicin

Kan Kommissionen offentliggøre detaljerede oplysninger om eventuel finansiel støtte til eller forslag om støtte til forskningsaktiviteter i institutter, hvor der undervises i tropemedicin og lignende institutioner i de forskellige medlemsstater, med hensyn til rådgivning i udviklingslande eller undervisningskurser for studerende fra eller studerende, som agter at arbejde i udviklingslande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(16. marts 1983)

Det fælles Forsknings- og Udviklingsprogram »Videnskab og teknik i udviklingens tjeneste« 1983-1986 ⁽¹⁾ omfatter sektoren »Tropemedicin«. Denne sektor har fået tildelt 10 mio ECU (ud af 40 mio for

det samlede program) med henblik på delvis at finansiere relevante forsknings- og uddannelsesaktiviteter, der gennemføres af institutter i medlemsstaterne såvel som i udviklingslandene, i forbindelse med kontrakter, der skal indgås mellem Kommissionen og de institutter, der deltager i programmet.

Meddelelsen om indkaldelse af forskningsforslag er ved at blive udarbejdet og vil være klar til offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende i begyndelsen af april 1983. De indgåede forskningskontrakter vil blive anført i den årlige liste over alle de kontakter, der er omfattet af forskningsbudgettet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 352 af 14. 12. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2033/82

af Vera Squarcialupi (COM – I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. januar 1983)

Om: Kampen mod narkotika

Et år efter, at Europa-Parlamentet har vedtaget beslutningen om kampen mod narkotika, og i betragtning af fænomenets stadig større udbredelse og et stigende antal tilfælde med dødelig udgang i mange af Fællesskabets lande kan Kommissionen da oplyse, hvilke initiativer, den har truffet med henblik på at følge Europa-Parlamentets retningslinjer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(18. marts 1983)

Formålet med de initiativer, som Kommissionen har taget i forbindelse med bekæmpelsen af narkotikamisbruget, er bl.a. at nå frem til bedre at kunne bedømme såvel kvaliteten som omfanget af de oplysninger, der er til rådighed i medlemsstaterne vedrørende narkotikaproblemets udvikling, de forebyggende og behandlingsmæssige foranstaltninger samt de forskellige instanser, der er inddraget i dette arbejde. Kommissionen har gennemført en omfattende pilotundersøgelse heraf og har ladet udarbejde en kortfattet rapport, som, så snart den bliver offentliggjort, vil blive sendt til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat. Kommissionen

har endvidere iværksat en undersøgelse, som omfatter en sammenlignende undersøgelse af sundhedslovgivningerne og en evaluering af de foranstaltninger, der findes i medlemsstaterne.

På dette område har Kommissionen snæver kontakt med andre berørte internationale organisationer, bl.a. med Europarådet (Pompidougruppen) og med WHO — i samarbejde med hvilken der vil blive afholdt et seminar i det andet halvår af 1983 om de aktuelle narkotikaproblemer.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2057/82
af Pierre-Bernard Cousté (DEP — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(28. januar 1983)**

Om: Lån under det nye fællesskabsinstrument

I sit svar på min forespørgsel nr. 572/82 (1) meddelte Kommissionen. »Kommissionen har ikke desto mindre hele tiden været indstillet på at lægge hovedvægten på kontinuiteten i NIC-aktiviteterne. I overensstemmelse med denne holdning har Kommissionen . . . fundet det rimeligt, at der blev truffet afgørelse om bemyndigelse til at optage et lån, selv om der var fastsat et maksimumbeløb på 1 mia ECU . . .«

Kan Kommissionen fremlægge nærmere oplysninger om det pågældende lån: nøjagtigt beløb, betingelser, långivere etc.?

(1) EFT nr. C 232 af 6. 9. 1982, s. 14.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af François-Xavier Ortoli**

(22. marts 1983)

I medfør af Rådets afgørelser om bemyndigelse til at optage lån på EF's vegne kan Kommissionen indtil et bestemt maksimumbeløb optage et eller flere lån. Kommissionen har hidtil i hvert tilfælde optaget flere lån i henhold til de enkelte afgørelser.

Med hensyn til nærmere oplysninger om lånevirkksomheden indtil december 1981 (1) henvises det ærede medlem til den beretning, Kommissionen hver år sender Parlamentet, og som har titlen »beretning om Fællesskabets lånoptagelse og långivning«.

De lån, der er optaget i 1982, vil indgå i en beretning, som vil blive sendt til Parlamentet i løbet af 1983. Nedenfor gives en oversigt over lånoptagelsen.

Valuta og beløb		Nominal rente	Løbetid (år)	Art: Offentligt lån/ Privat investering
Bfr.	1 000 000 000	15,25 %	12	offentligt
DM	200 000 000	9,75 %	12	offentligt
Yen	20 000 000 000	8,00 %	10	offentligt
DM	18 300 000	9,12 %	15	privat
Hfl.	60 000 000	11,25 %	10	privat
Hfl.	150 000 000	10,50 %	12	offentligt
FS	100 000 000	6,25 %	10	offentligt
DM	34 250 000	8,50 %	7	privat
DM	200 000 000	7,75 %	12	offentligt
Bfr.	3 000 000 000	13,25 %	8	offentligt
Hfl.	75 000 000	8,78 %	10	privat
Hfl.	75 000 000	9,00 %	15	privat
USD	200 000 000	11,50 %	12	offentligt

(1) Beretning for 1979: KOM(81) 8 endelig udg.
Beretning for 1980: KOM(81) 419 endelig udg.
Beretning for 1981: KOM(81) 466 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2061/82
af Yvonne Théobald-Paoli (S – F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(28. januar 1983)

Om: Opførelse af verdens største tidevandskraftværk i USSR, sammenligning med den fungerende franske model

Ifølge oplysninger, der er nået til Vesten, vil USSR i Kamchatka bygge et tidevandskraftværk, der skal være verdens største.

Er Kommissionen i besiddelse af nærmere detaljer om:

1. den teknik, som Sovjetunionen vil anvende ved opførelsen af dette kraftværk,
2. hvilken rentabilitet henholdsvis de sovjetiske og de internationale sagkyndige regner med, at dette projekt vil få,
3. projektets eventuelle ligheder med det fungerende franske kraftværk med hensyn til såvel teknik som rentabilitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(9. marts 1983)

Kommissionen har kun få oplysninger om den undersøgelse, som instituttet Hydroprojekt har iværksat med henblik på opførelse af et tidevandskraftværk i Penzhin-bugten (penhinskaya Guba) i Det Okhotske Hav, beliggende mellem Kamchatka-halvøen og USSR's fastland. Kommissionen har ikke kendskab til en eventuel afgørelse om virkeliggørelse af projektet, og sidder ikke inde med oplysninger af økonomisk art.

Ifølge de foreliggende oplysninger bygger projektet på en ny teknik med vandrette løgformede generatorenheder indbygget i sænkekasse. Klassiske løgformede generatorer anvendes for tiden i de hydro-elektriske kraftværker i Fællesskabet og i den øvrige verden.

Man har i USSR undersøgt tre projekter af forskellig størrelse. I nedenstående tabel sammenlignes de vigtigste træk ved de tre varianter med de projekter, der studeres i EF, og med tidevandskraftværket ved La Rance i Frankrig.

Projekt	Bassinoverflade Km ²	Digelængde Km ²	Installeret elek- trisk effekt MW	Årlig produk- tionskapacitet GWh
Penzhin 1	19 000	72	100 000	300 000
Penzhin 2	6 320	31	35 000	100 000
Penzhin 3 (USSR)	200		1 000	3 000
Severn (Det forenede Kongerige)	540	14	7 200	13 000
Chausey (Frankrig)	800	32	10 000	24 000
La Rance-kraftværket (Frankrig)	22	0,7	240	500

Elproduktionen i et tidevandskraftværk med ét bassin foregår periodisk; kraftværkets driftsperioder og effekt veksler dagligt afhængigt af tidevandet. I de daglige, døde perioder må andre kraftværker sørge for elforsyning til nettet. Dette forhold betyder et alvorligt økonomisk handicap for opførelse af tidevandskraftværker.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2083/82**af Andrew Pearce (ED – GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(1. februar 1983)***Om:** Moms

Hvilke skridt har Kommissionen siden 30. juli 1982 taget for at harmonisere anvendelsen af moms på entré til zoologiske haver, og hvornår vil en sådan harmonisering blive gennemført?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat**

(15. marts 1983)

Kommissionen har i detaljer undersøgt det spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, og mener, at forskelsbehandlingen i medlemsstaterne med hensyn til merværdiafgift på entré til zoologiske haver næppe vil bevirke en forvridning af konkurrencen mellem medlemsstaterne.

På baggrund heraf og under hensyntagen til Kommissionens prioriteter på områder, hvor forskelle i anvendelsen af merværdiafgift har direkte indvirkning på samhandelen inden for EF, forekommer den af det ærede medlem ønskede harmonisering ikke at være særlig vigtig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2099/82**af Rolf Linkohr (S – D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(7. februar 1983)***Om:** EF-støtte til mælkeproducentsammenslutninger

Südmilch AG, Stuttgart, som er et mejeri i Sydtykland, grundlagde for år tilbage mælkeproducent-sammenslutningen Schwäbisch Gmünd-West, hvortil det fik penge fra EFs kasse. Medlemmerne af denne mælkeproducentsammenslutning vedtog imidlertid sidste år at gå væk fra Südmilch og fremover levere mælken til mejeriet Hohenlohe i Schwäbisch Hall.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor stor støtten til Südmilch AG var?
2. Ville det ikke være ret og rimeligt, om Südmilch AG skulle betale pengene tilbage, eftersom grundlaget for støtten ikke længere er til stede?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(18. marts 1983)

Der er ikke blevet ydet fællesskabsstøtte til Südmilch AG i forbindelse med oprettelse af en sammenslutning af mælkeproducenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2102/82**af Anne-Marie Lizin (S – B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(7. februar 1983)*

Om: Afskaffelse af retten for enker efter belgiske tjenestemænd til samtidig at få udbetalt pension og efterladtepension

Mener Kommissionen, at den belgiske regerings vedtagelse af fra den 1. juli 1982 at afskaffe retten for enker efter tjenestemænd til samtidig at modtage deres egen pension og efterladtepension er i overensstemmelse med ånden i det tredje europæiske direktiv om ligebehandling med hensyn til social sikring?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(16. marts 1983)

Der ville være tale om diskriminering, såfremt sammenfald af ydelser — som er forbudt for kvinder — var tilladt for mænd.

I dette tilfælde er sammenfald udelukket i mændenes tilfælde, eftersom de ifølge den belgiske ordning ikke kan modtage efterladtepension. Kommissionen skal gøre opmærksom på, at direktiv 79/7/EØF ikke finder anvendelse på efterladtepension.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2106/82**af Anne-Marie Lizin (S – B)**

**til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
ti medlemslande forsamlet med henblik på det
politiske samarbejde**

(7. februar 1983)

Om: Den belgiske ambassadør Taelemans' udtalelser i Moskva

På baggrund af at det politiske samarbejdes organer nu betragter sikkerhedsspørgsmål som hørende under deres kompetence, er det da hensigten inden

for rammerne af det politiske samarbejde at samordne de holdninger, som De Ti's ambassadører i Moskva har givet udtryk for vedrørende sikkerhedsspørgsmål?

Har der fundet en særlig koordinering sted i forbindelse med Andropovs forslag vedrørende forhandlingerne i Genève?

Mener udenrigsministrene i politisk samarbejde i den forbindelse, at ambassadør Talemans erklæring efter hans samtale med Gromyko i Moskva var rimelige og hensigtsmæssige?

Svar

(6. april 1983)

Selv om De Ti behandler visse vigtige udenrigspolitiske spørgsmål vedrørende de politiske aspekter af sikkerhedsspørgsmål, drøftes de forsvars- og militærmæssige sider af sikkerhedsspørgsmål ikke inden for rammerne af Det politiske Samarbejde.

Da hr. Talemans ikke fremsatte sine udtalelser efter sin samtale med Gromyko på de Ti's vegne, men i sin egenskab af ambassadør for sit land i Moskva, kan formandskabet ikke kommentere dem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2111/82

af James Moorhouse (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1983)

Om: Konkurrence på lufttransportområdet

I sit svar på mundtlig forespørgsel (0-101/82) anførte kommissionsmedlemmet, at han besvarede spørgsmålet kortest muligt. Derfor anmodes Kommissionen nu om at give yderligere skriftlige oplysninger om de svar, der er modtaget fra medlemsstaterne pr. 13. august 1982.

Vil Kommissionen også give oplysninger om skrivelserne til luftfartsselskaber vedrørende deres brug af kapacitetsdelingsordninger og andre aftaler, som kunne formodes at krænke konkurrencebestemmelserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frans Andriessen

(16. marts 1983)

Kommissionen har ingen nye oplysninger at føje til de udtalelser, der blev fremsat under drøftelserne om lufttransport i december sidste år vedrørende det system, regeringerne og luftfartselskaberne anvender ved fastsættelse af flytaksterne i EF (1).

Som oplyst den gang har Kommissionens undersøgelse af takstfastsættelsesproceduren endnu ikke ført til nogen endelige resultater, og det vil måske være nødvendigt at rette yderligere henvendelser for helt præcist at få fastslået, hvilken rolle regeringerne og luftfartselskaberne hver især spiller på dette område. Mere indgående kommentarer i denne sag ville være forhastede på nuværende tidspunkt og kunne give anledning til vildledende konklusioner.

Formålet med de spørgeskemaer, som blev sendt til luftfartselskaberne, og som det ærede medlem henviser til, var at indsamle oplysninger om deres pooling-aftaler, herunder kapacitetsordninger samt en række andre forhold, hvorom der synes at være truffet fælles beslutninger. De fleste af de 74 luftfartselskaber, til hvem disse skrivelser blev sendt, har besvaret disse spørgsmål skriftligt. Mange af svarene er til stor nytte for Kommissionen i dens undersøgelse, som stadig er i gang (2).

(1) Se Europa-Parlamentets forhandlinger vedrørende lufttransport, den 16. og 17. december 1982, bilag til EFT nr. 1-292.

(2) Se svar på skriftlig forespørgsel nr. 11-692/81 fra lord Bethell, bilag til EFT nr. 1-280.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2121/82

af Leonidas Kyrkos (COM – GR)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde

(7. februar 1983)

Om: Sørøveri på fællesskabsplan ved Nigeria

Kan udenrigsministrene forsamlet med henblik på det politiske samarbejde oplyse, hvilke foranstaltninger de agter at træffe for at bringe den uacceptable situation med sørøveri på fællesskabsskibe på åbent hav ud for Nigeria til ophør?

Svar*(6. april 1983)*

De europæiske Fællesskabers ti medlemsstater har gentagne gange rettet henvendelse til de nigerianske myndigheder om problemet vedrørende væbnede angreb på handelsskibe, senest den 8. februar 1983.

Som følge af de foranstaltninger, de nigerianske myndigheder har truffet ved tidligere lejligheder, synes antallet af overfald, at have været faldende i et stykke tid, navnlig i det indre havneområde i Lagos. I de seneste måneder har rederier i EFs medlemsstater imidlertid rapporteret om nye tilfælde af væbnede overfald, navnlig i det ydre havneområde. De europæiske Fællesskabers medlemsstater er betænkelige ved disse meldinger og har indtrængende anmodet de nigerianske myndigheder om at se på sagen igen med henblik på en styrkelse af beskyttelsesforanstaltningerne for at skabe sikre tilstande i alle dele af Lagos havn.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2125/82**af Else Hammerich (CDI – DK)**

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs ti medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde

*(7. februar 1983)**Om: Divergerende stemmeafgivelser i FN*

Jeg sender Dem vedlagt en grafisk fremstilling af »The Economist« den 4. til 10. december 1982 vedrørende divergerende stemmeafgivelser i FN i 1981.

Kan udenrigsministrene venligst føre oplysningerne à jour for 1982?

Svar*(6. april 1983)*

Under De forenede Nationers 37. generalforsamling fandt der løbende konsultation og koordination sted mellem de ti medlemsstater af EF vedrørende samtlige spørgsmål på dagsordenen. De Ti indtog en fælles holdning til 270 resolutioner (herunder consensi),

72 % af det samlede antal. Med hensyn til resolutioner, som blev sat til afstemning, stemte De Ti sammen i 41 % af tilfældene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2138/82**af sir Fred Warner (ED – GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(10. februar 1983)**Om: Nødhjælp til Angola*

Under henvisning til Kommissionens skriftlige redegørelse til Parlamentet af 10. januar 1983 om bevilningen på 5 millioner ECU til nødhjælp til flygtninge og tvangsforflyttede personer i Angola bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvilken dato er der givet tilladelse til denne udbetaling?
2. Hvor stor nødhjælp er der ydet disse flygtninge i 1982?
3. Hvilke myndigheder eller organisationer modtager i første omgang denne støtte?
4. Hvem står for fordelingen af støtten?
5. Er en del af støtten — og da i hvilket forhold — beregnet på personer, der kommer fra Namibia?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani**

(18. marts 1983)

1. Den 15. november 1982 blev der givet tilladelse til at udbetale 2 600 000 ECU og den 9. februar 1983 2 400 000 ECU, idet dette sidste beløb svarede til den bevilling, der var afsat til IRKK, og som var blevet holdt tilbage på anmodning af denne organisation.

2. I 1982 var der allerede truffet beslutning om 300 000 ECU ud over ovennævnte støtte, dvs. i alt 5 300 000 ECU, heraf en tredjedel til fordel for namibiske flygtninge.

3. Hjælpen blev formidlet via følgende organisationer

— 300 000 ECU (afgørelse af 12. januar 1982)

Konsortiet War on Want (Oxfam Belgique, Trocaire og Fonds pour la Coopération Développement).

— 5 000 000 ECU (afgørelser af 15. januar 1982 og 9. februar 1983)

	(ECU)
IRKK	2 400 000
UNHCR	1 800 000
Cebemo	210 000
Memisa	120 000
Caritas Neerlandica	20 000
Caritas Germanica	150 000
War on Want	175 000
Trocaire	20 000
Oxfam Belgique	20 000
Fonds pour la cooperation au developpement	20 000
Komitee Zuid Afrika	20 000
DAPP	45 000

4. Ovennævnte organisationer varetager leverance af produkterne og tilsyn med distributionen, idet denne foretages af lokale organisationer; IRKK varetager dog selv samtlige operationer.

5. Antallet af namibiske flygtninge i Angola kan anslås til 70 000, hvilket derfor repræsenterer antallet af potentielle namibiske modtagere af Fællesskabets nødhjælp.

Man skal minde det ærede medlem om, at Fællesskabet ligeledes yder fødevarerhjælp til disse befolkninger, som omtalt i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1812/81 ⁽¹⁾ og 146/82 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 118 af 10. 5. 1982.

⁽²⁾ EFT nr. C 150 af 14. 6. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2176/82

af Robert Jackson (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1983)

Om: Demografi

Kan Kommissionen angive, hvor stor en del af Fællesskabets samlede mandlige og kvindelige befolkning var over 60 år

- det seneste år, for hvilket der foreligger detaljerede tal,
- i 1973?

Kan Kommissionen afgive et skøn over, hvor stor en del af Fællesskabets befolkning vil være over 60 år 2000?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Richard Burke

(15. marts 1983)

Det ærede medlem kan i nedenstående tabel finde de ønskede oplysninger.

Procentandel af den samlede befolkning på over 60 år og derover — EUR 10

År	Personer %	Mænd %	Kvinder %
1973	18,4	15,6	21,0
1980	18,2	15,2	21,2
2000	20,1	17,3	22,9

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2198/82

af Yvonne Théobald-Paoli (S – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. februar 1983)

Om: Samarbejdet mellem Fællesskabet og Japan på uddannelsesområdet

Kan Kommissionen gøre status pr. 31. december 1982 over situationen og perspektiverne vedrørende samarbejdet mellem Det europæiske Fællesskab og Japan på uddannelsesområdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Wilhelm Haferkamp

(21. marts 1983)

Indtil nu har Kommissionen ikke været inddraget i nogle samarbejdsprogrammer med Japan på uddannelsesområdet. Kommissionens deltagelse i OECD's virksomhed på uddannelsesområdet giver den mulighed for at holde sig orienteret om de væsentligste uddannelsesmæssige udviklinger i Japan. Kommissionen vil i fremtiden især være interesseret i at undersøge, hvordan man inden for de japanske skole- og erhvervsuddannelsessystemer har reageret på indførelsen af de nye informationsteknologier.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2199/82

af Yvonne Theobald-Paoli (S – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. februar 1983)

Om: Samarbejdet mellem Fællesskabet og Japan på energiområdet

Kan Kommissionen gøre status pr. 31. december 1982 over situationen og perspektiverne vedrørende samarbejdet mellem Det europæiske Fællesskab og Japan på energiområdet, især inden for kerneenergi og vedvarende energikilder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp**

(9. marts 1983)

Der findes i dag ikke noget samarbejde i snæver betydning mellem Fællesskabet og Japan på energiområdet.

Derimod er problemer af fælles interesse såsom behandling af den internationale energisituation og iværksættelsen af en energipolitik i Fællesskabet og Japan genstand for høringer mellem Fællesskabet og de japanske myndigheder i forbindelse med de halvårslige samråd på højt plan. Kommissionen har i sinde at fortsætte og styrke disse kontakter ved bilaterale drøftelser og i forbindelse med multilaterale møder som f.eks. inden for IEA.

Ifølge konklusionerne af undersøgelsen 1982 vedrørende investeringerne i EKSFs industri, skulle stålproduktionen i Det europæiske Fællesskab falde til i alt 187,6 millioner tons i 1985. Nu angiver de tal, som Kommissionen har fastsat i sine generelle mål for stål, en maksimal årsproduktion på 142,1 millioner tons. I betragtning af, at kapaciteten under disse forhold helt klart ikke bliver fuldt udnyttet, hvilke foranstaltninger agter Kommissionen så at træffe for i sidste ende at sikre produktionsanlæggenes rentabilitet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(17. marts 1983)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2224/82

af André Damseaux (L - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. februar 1983)

Om: Omstrukturering af Fællesskabets jern- og stålindustri

Enqueten vedrørende investeringerne i EKSF-industrien i 1982 viser ganske rigtigt for 1985 en produktionskapacitet i Fællesskabet på 187,6 mio tons råjern. Dette tal kan dog på samme måde som de andre tal i denne enquete ikke give en nøjagtig idé om hvor langt omstruktureringen i Fællesskabets stålindustri er nået kvantitativt, især fordi den afspejler den produktionskapacitet, som virksomhederne anslog i begyndelsen af 1982. Den reduktion i kapaciteten, som er besluttet efter denne dato, er således ikke medregnet.

FÆLLESSKABETS RETSORDEN

Jean-Victor LOUIS

De europæiske Fællesskaber er ikke blot et forum, inden for hvilket der finder drøftelser og forhandlinger sted mellem staterne. Deres institutionelle struktur, som i forhold til andre klassiske internationale organisationer har en langt mere kompliceret og særegen karakter, skaber en righoldig lovgivning, der som oftest kan påberåbes direkte over for de nationale domstole. Domstolen for de tre Fællesskaber får hvert år sin arbejdsbyrde forøget derved, at de til stadighed skal give de nationale dommere den fornødne vejledning med hensyn til fortolkningen af fællesskabsretten og endvidere skal afgøre de konflikter, som måtte opstå mellem Fællesskabet og borgerne eller medlemsstaterne. Fællesskaberne udgør med andre ord en helt ny retsorden, der er stærkt struktureret, og som hver dag i stadig højere grad sætter sit præg på medlemsstaternes økonomiske og sociale realiteter, men som dog fortsat ikke kendes af den brede offentlighed.

Det er hensigten med dette værk om »Fællesskabets retsorden«, som er skrevet af professor Jean-Victor Louis ved Bruxelles' Frie Universitet og udgivet af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, at sætte læseren i stand til hurtigt at gøre sig bekendt med de vigtigste karakteristika ved denne fællesskabsretlige opbygning. Vel er værket skrevet i et sprog, der er tilgængeligt for ikke-jurister, men dets præcise oplysninger og kritiske holdning gør det også egnet som opslagsværk for jurister.

Jean-Victor Louis — Født den 10. januar 1938 — »Agrégé en droit des gens« (dr. jur. i folkeret) ved »Université libre de Bruxelles« (U.L.B.) i 1969 — Lærer i fællesskabsret ved U.L.B. — Tidligere rektor og leder af forskningen ved »Institut d'Études européennes« (U.L.B.) — Direktør for »Cahiers de droit européen« — Konsulent for den juridiske tjeneste ved »Banque Nationale de Belgique« — Forfatter til »Les règlements de la Communauté économique européenne« og, i samarbejde med Jacques Mégret og under dennes ledelse, »Le droit de la Communauté économique européenne« (er ved at blive offentliggjort).

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk, portugisisk og spansk.

ISBN 92-825-1052-2

Katalognummer CB-28-79-407-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 3,70; bfr. 150; dkr. 26,50.

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
Boite postale 1003 — L-2985 Luxembourg

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKABS TOLDUNION

af Nikolaus VAULONT

Forord af Étienne DAVIGNON

Over for tidens alvorlige økonomiske problemer og de virkninger, de har på samhandelen, viser EF's virkelige betydning sig især gennem iværksættelsen af en række vigtige politiske foranstaltninger. Blandt disse hviler den fælles handelspolitik, udviklingspolitikken, den fælles landbrugspolitik samt den politik, der går ud på at skabe et virkeligt internt marked, i det væsentlige på Toldunionen.

Ved at give et billede af strukturerne i denne Toldunion og deres politiske målsætninger, som ofte kan være tilsløret af de mange tekniske forskrifter, og dermed synliggøre selve Toldunionens mekanisme, vil fremstillingen kunne bidrage til at udbrede kendskabet til en afgørende del af grundlaget for fællesmarkedet.

I denne publikation gives der en beskrivelse af Toldunionens udvikling fra 1958 samtidig med, at der peges på et antal dynamiske faktorer, som i fremtiden vil kunne få en gunstig indflydelse på denne udvikling, især med henblik på at bibringe enhver en klarere fornemmelse af, at frie varebevægelser virkelig er gennemført i Fællesskabet.

Nikolaus VAULONT — født i 1937 — dr. jur. (Universitetet i Bonn) — i 1967 ansat i den tyske forbundsregerings finansforvaltning, fra 1971 tjenestemand i EF-Kommissionen, for tiden assistent for generaldirektøren for tjenesten for Toldunionen.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

ISBN 92-825-1909-0

Katalognummer: CB-30-80-205-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 3,70; bfr. 150; dkr. 26,50.

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg